

РЕШЕНИЕ

№ 25463

гр. София, 25.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
публично заседание на 25.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **4984** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба на А. К. Г. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление с рег. № 25/28.04.2025г. в регистъра на заявленията за достъп до обществена информация на Висшия съдебен съвет, обективиран в писмо с изх. № ВСС-7938/12.05.2025г. на главния секретар на Висшия съдебен съвет.
Жалбоподателят сочи, че с писмо с изх. № ВСС-7938/12.05.2025г., получено от него на същата дата, е уведомен, че искането му за предоставяне на достъп до обществена информация - протокол от 05.04.2025г. на конкурсната комисия в конкурса за младши съдии, обявен с решение, обнародвано в "Държавен вестник", бр. 9 от 31.01.2025г., с който до проверка на работата в писмен изпит не са допуснати петима кандидати, като това е обявено в оповестените резултати от писмен изпит, е отхвърлено. С жалбата са наведени и аргументирани основания за оспорване на административния акт по см. на чл. 146, т. 4 и т. 5 АПК - противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Поддържа се, че в случая не е налице хипотезата по чл. 13, ал. 2, т. 2 ЗДОИ - търсената служебна информация не е във връзка с водене на преговори, както и не е налице хипотеза по см. на чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ, тъй като търсеният от жалбоподателя протокол има самостоятелно значение - с него за петимата кандидати, чиито работи изобщо не са оценени в писмения конкурсен изпит, на практика участието в административното производство е приключило, т.е., касае се до краен за съответните участници акт, с който биват отстранени от административното производство. По тези съображения жалбоподателят счита, че това решение на конкурсната комисия представлява служебна

обществена информация със самостоятелен характер. Поддържа, на следващо място, че е налице надделяващ обществен интерес от обявяването на съдържанието на протокола за недопускане на участниците. Излага доводи, че оспореният акт е издаден в противоречие с целите на ЗДОИ, които съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 1 и т. 6 ЗДОИ са откритост на администрацията и гарантиране сигурността на държавата. Поддържа, че това означава, че всяко съмнение относно правилното провеждане на толкова важни конкурсни процедури следва да е съпроводено с мерки за максимално информиране на обществото относно откритите нарушения в процедурата, за да могат гражданите да си съставят мнение за това има ли нарушения и застрашена ли е независимостта на съдебната власт от откритото от конкурсната процедура нарушение на изпитните правила. Сочи, че мотиви относно причините, поради които при такава сериозна защитена ценност искането му за достъп до информация е отхвърлено, не са предоставени, поради което оспореният акт е издаден при превратно упражняване на власт. По така изложените съображения с жалбата се прави искане за отмяна на оспорения административен акт, като административният орган бъде задължен да предостави исканата обществена информация.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. С представено по делото писмено становище поддържа жалбата и претендира отмяна на акта, както и присъждане на разноските по делото.

Ответникът – главният секретар на Висшия съдебен съвет, с представения писмен отговор на жалбата и в съдебното заседание, чрез процесуалния си представител юрк. Т., поддържа становище за недопустимост на жалбата, евентуално - за нейната неоснователност. Счита, че е подадена срещу акт, който не подлежи на оспорване, като в тази връзка излага подробни съображения относно характера на приетото от КАК становище във връзка с поставения въпрос в заявлението за достъп до обществена информация, както и че в Закона за съдебната власт не е предвиден ред за оспорване на становищата на комисията. На следващо място, излага съображения, че с писмото на главния секретар, в което подробно е разяснено, че исканата информация попада в хипотезата на чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ, жалбоподателят е получил отговор по заявлението, който е законосъобразен и правилен, с оглед действителната фактическа обстановка. Счита, че исканата информация е от оперативен характер, няма самостоятелно значение и е част от подготовката на окончателния акт на Съдийската колегия на ВСС по приключване на конкурсната процедура. Отбелязва, че на жалбоподателя е посочен линк към страницата на ВСС, в който се публикуват всички документи, представляващи обществена информация във връзка с провеждането на конкурсите. По тези съображения прави искане за прекратяване на производството, евентуално за отхвърляне на жалбата като неоснователна.

С. градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща процесуален представител по делото и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано по подадено от А. К. Г. заявление за достъп до обществена информация с вх. № ВСС - 7938/28.04.2025г., регистрирано с рег. № 25/28.04.2025г. в регистъра на заявленията за достъп до обществена информация на Висшия съдебен съвет, с което се иска предоставяне на достъп до протокола на конкурсната комисия в конкурса за назначаване на младши съдии, проведен на 05.04.2025г., с който кандидат за младши съдия е бил отстранен от участие в писмения изпит. Направено е искане за достъп до протокола на конкурсната комисия по отношение на конкретно посочения кандидат, като се предостави копие от него със заличени лични данни. В заявлението е посочена и предпочитаната форма на достъп до обществена

информация - копие, изпратено като файл по електронна поща, посочена в титулната част на искането.

Установява се от представеното с административната преписка извлечение от протокол № 14 от заседание на Комисията по атестирането и конкурсите (КАК) към Съдийската колегия на ВСС, проведено на 12.05.2025г., че КАК е приела становище във връзка с поставения въпрос в заявление с вх. № ВСС - 7938/28.04.2025г. Съобразно т. 6.2 от протокола становището на КАК е изпратено на главния секретар на ВСС по компетентност.

Последвало е издаване на процесното писмо с изх. № ВСС-7938 от 12.05.2025г. на главния секретар на Висшия съдебен съвет, с което жалбоподателят е информиран за следното: Съгласно чл. 9 във връзка с чл. 11 от Вътрешните правила за достъп до обществена информация във ВСС и предвид естеството на исканата информация заявлението е разгледано от главния секретар на ВСС, като поисканата информация е насочена към компетентното структурно звено в администрацията. Посочено е, че последното е изготвило становище по поставените в искането въпроси. Становището е прието с решение по протокол № 14 от 12.05.2025г. на Комисия по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия към Висшия съдебен съвет, както следва: Актовете и действията на конкурсната комисия, свързани с конкурсната процедура за младши съдии, са обективирани в писмен вид, в т.ч. протоколи и становища, които са свързани с подготовката на крайни актове на Съдийската колегия на ВСС и нямат самостоятелно значение, тъй като конкурсът за младши съдии не е приключил и достъпът до които по аргумент на чл. 13 ЗДОИ може да бъде ограничен. Посочено е в писмото, че всички актове и документи, представляващи обществена информация или ще представляват такива, са/ще бъдат публикувани на интернет страницата на ВСС, като е предоставен линк.

Писмо с изх. № ВСС-7938/12.05.2025г. по описа на ВСС е подписано от Д. Н., съгласно Заповед № ВСС-6828/01.04.2025г., и е връчено на жалбоподателя по електронна поща на 12.05.2025г.

Представена е с преписката Заповед № ВСС-6828/01.04.2025г. на главния секретар на ВСС, с която на основание чл. 64, ал. 9 от Правилника за организация на дейността на Висшия съдебен съвет и на неговата администрация е определен Д. Н., директор на дирекция "Правна" в администрацията на ВСС, да осъществява правомощията на главен секретар на ВСС по чл. 64, ал. 3 - 9 от Правилника за организация на дейността на Висшия съдебен съвет и на неговата администрация от 07.04.2025г. до 30.05.2025г., включително.

С преписката са представени и Вътрешни правила за достъп до обществена информация във Висшия съдебен съвет, приети с решение на Пленума на ВСС по протокол № 16 от 23.09.2021г.

Други относими доказателства не са ангажирани от страните по делото.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство, с оглед направеното уточнение на жалбата с постъпилото по делото становище от жалбоподателя и както е определен от съда с доклада по делото, неоспорен от страните, е отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление с рег. № 25/28.04.2025г. в регистъра на заявленията за достъп до обществена информация на Висшия съдебен съвет, обективиран в писмо с изх. № ВСС-7938/12.05.2025г. на главния секретар на Висшия съдебен съвет.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от активно легитимирана страна и срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол по реда на АПК съобразно нормата на чл. 40, ал. 1 ЗДОИ, поради което е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество. В тази връзка следва да се посочи, че правният интерес от оспорване на административния акт е налице, когато с него се засягат (нарушават или застрашават) права и законни интереси или се пораждат задължения за оспорващия. В случая при извършения анализ

на съдържанието му и въз основа на съвкупната преценка на събраните в производството писмени доказателства съдът приема, че именно процесното писмо с изх. № ВСС - 7938 от 12.05.2025г. на главния секретар на ВСС има характеристиките на индивидуален административен акт, независимо че същото привидно е с уведомителен характер и липсва формално обособена разпоредителна част. Налице е волеизявление на административен орган, с което се засягат права и законни интереси на заявителя в административното производство, като несъмнено за адресата му е налице правен интерес от оспорването. Доколкото и именно този акт е съобщен на жалбоподателя и жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 40, ал. 1 ЗДОИ, с оглед данните за датата на връчването му, съдът приема, че е допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, като съображенията за този извод са следните: Общественият отношения, свързани с достъпа до обществена информация, са уредени в ЗДОИ. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, като компетентността на органа - главния секретар на ВСС, произтича от чл. 28, ал. 2 ЗДОИ и чл. 31 вр. чл. 9 и чл. 13 от Вътрешните правила за достъп до обществена информация във Висшия съдебен съвет, приети с решение на Пленума на ВСС по протокол № 16/23.09.2021г., които уреждат реда за приемане, регистриране, разпределяне и разглеждане на заявленията и устните запитвания за достъп до обществена информация, изготвянето на решенията за отказ и за предоставяне на обществена информация от ВСС, съгласно разпоредбите на ЗДОИ (Вътрешните правила).

Съобразно чл. 9 от Вътрешните правила компетентен да се произнася по заявленията за достъп до обществена информация е главният секретар на Висшия съдебен съвет, а според чл. 13 по преценка на главния секретар и с оглед поисканата информация, заявленията за предоставяне на информация могат да се насочват за становище от Пленума на ВСС, колегиите на ВСС, както и към комисиите към Пленума и колегиите на ВСС. С чл. 31 от Вътрешните правила е предвидено, че главният секретар взема решение за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, а в случаите по чл. 13 решението се взема въз основа на становището на Пленума, съответната колегия или комисия, когато е налице основание за това съгласно ЗДОИ.

В разглеждания случай оспореното решение за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация е взето от компетентния орган - главния секретар на ВСС, именно след изпълнение на процедурата по чл. 13 от Вътрешните правила и въз основа на становището на Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия към Висшия съдебен съвет.

Актът е издаден в предписаната от закона писмена форма, като съдът намира, освен това, че съдържанието му е съответно на изискванията на чл. 38 ЗДОИ. В този смисъл посочени са правните и фактически основания за постановения отказ, като са изложени мотиви, поради които не се предоставя поисканата информация. Съдържа се органът, който е издал отказа, заявлението, по което се постановява отказ, адресатът на акта и поисканата информация. Поради това следва да се приеме, че актът, макар и лаконично, е мотивиран.

Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1 ЗДОИ достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. Изискуемото съдържание на заявлението за достъп е регламентирано с чл. 25, ал. 1 ЗДОИ. Според чл. 28, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, като органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата

обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Предвидена е възможност за удължаване на срока по чл. 28, ал. 1 в изчерпателно посочени от закона хипотези – при необходимост от уточняване предмета на исканата обществена информация, когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка, както и в случаите, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ. В случай че органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща заявлението, като уведомява за това заявителя, като посочва наименованието и адреса на съответния орган или юридическо лице. Уведомяване на заявителя в 14-дневен срок органът дължи и в случаите, в които не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение /чл. 32 и чл. 33 ЗДОИ/.

В случая ответникът е сезиран със заявление в писмена форма, съдържащо изискуемите реквизити по чл. 25, ал. 1, т. 1 – 4, а отказът е постановен в срока по чл. 28, ал. 1 ЗДОИ. Предвид изложеното настоящият съдебен състав приема, че при постановяване на оспорения отказ за предоставяне на обществена информация ответният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната на акта на процесуално основание. Отделно от това, съдът поддържа становището, че съществено е това процесуално нарушение, при което или е нарушено правото на защита на засегнатата страна, или ако не беше допуснато, органът би могъл да достигне до други правни изводи. Т. не се констатира, поради което следва да се извърши проверка за съответствието на акта с материалния закон - чл. 146, т. 4 АПК. В тази връзка съдът намира следното:

Оспореният отказ за предоставяне на достъп до обществена информация е незаконосъобразен, тъй като е постановен в нарушение на материалния закон и при несъответствие с целта на закона - отменителни основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 АПК.

Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Кръгът на задължените по закон да предоставят информация субекти е очертан в чл. 3 ЗДОИ. Несъмнено в случая заявителят е субект на правото да получи исканата информация съгласно чл. 4 ЗДОИ. В тази връзка следва да се уточни, че обосноваването на правен интерес за достъп до търсената информация не е задължителен елемент на заявлението по см. на чл. 25, ал. 1, т. 2 ЗДОИ. Правен интерес от търсенето на заявената информация не е необходимо да се доказва, като това произтича от характера на информацията, а именно обществена такава, достъп до която може да има всеки гражданин, който по някакъв начин се интересува от исканата информация и чрез която информация може да си състави мнение за дейността на задължения по закон субект.

Според легалното определение, дадено с чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съобразно чл. 9, ал. 1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл. 10), а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11). Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се

осигурява чрез обнародването им (чл. 12, ал. 1 и ал. 2), а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл. 13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация също е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал. 2 и отчитане на хипотезите по ал. 4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Исканата в разглеждания случай информация – копие от протокол на конкурсната комисия в конкурса за младши съдии, проведен на 05.04.2025г., с който кандидат за младши съдия е бил отстранен от участие в писмения изпит, според настоящия съдебен състав разкрива белезите на служебна обществена информация, т.е., такава, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации, за предоставянето на която не съществуват пречките по чл. 13, ал. 2 ЗДОИ. Съгласно константната съдебна практика искането за предоставяне на копие от документ е равносилно на искане за достъп до съдържащата се в документа информация, като в този смисъл дали се иска конкретният материален носител на информацията или се иска описателно самата информация е ирелевантно за дължимостта ѝ, ако са налице останалите предвидени в закона предпоставки за нейното предоставяне.

Съобразно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен, освен ако не попада в изключенията по чл. 13, ал. 2. Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл. 13, ал. 2, т. 1 и т. 2 ЗДОИ. В случая следва да се приеме, че исканата информация не попада в ограниченията по чл. 13, ал. 2 ЗДОИ, доколкото не се касае до мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации (т. 1), свързани с оперативната подготовка на актовете на органите и нямащи самостоятелно значение, нито исканият документ съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях (т. 2). В тази връзка основателно се явява наведеното от жалбоподателя възражение, че търсеният от него протокол е със самостоятелно значение – с него за петимата кандидати за младши съдии, чиито писмени работи изобщо не са допуснати до оценяване в писмения конкурсен изпит, на практика участието в административното производство е приключило.

Отделно от горното, съгласно чл. 13, ал. 4 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. По смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Съдът споделя становището, че в разглеждания случай надделяващият обществен интерес се презумира, тъй като с исканата информация несъмнено се цели, а и обективно допринася за повишаване на прозрачността и отчетността в дейността на органа пред обществото. Само за пълнота на изложението следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 31, ал. 5 ЗДОИ не е необходимо съгласието на трето лице в случаите, когато то е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на този закон, както и когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. Освен това, административният орган следва да съобрази, че направеното искане е за предоставяне на копие от протокола на конкурсната комисия със заличени лични данни.

Предвид всичко гореизложено и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 АПК, съдът приема, че същият е незаконосъобразен, тъй като е издаден в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона, доколкото предоставянето на отказаната с оспореното решение информация е длъжимо.

По тези съображения следва да се приеме, че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена, а оспореният акт - отменен като постановен при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с неговата цел, съответно, с оглед естеството на констатираните пороци, преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне в съответствие с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящото решение.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора на жалбоподателя на основание чл. 143, ал. 1 АПК следва да се присъдят своевременно поисканите и доказани разноски по делото в размер на 10 лв. - за заплатена държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 72 с-в,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. К. Г. отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление с рег. № 25/28.04.2025г. в регистъра на заявленията за достъп до обществена информация на Висшия съдебен съвет, обективиран в писмо с изх. № ВСС-7938/12.05.2025г. на главния секретар на Висшия съдебен съвет.

ВРЪЩА преписката на главния секретар на Висшия съдебен съвет за ново произнасяне по заявление с рег. № 25/28.04.2025г. от А. К. Г., при съобразяване дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона, в 14-дневен срок от уведомяването.

ОСЪЖДА Висшия съдебен съвет на Република България да заплати на А. К. Г. сумата от 10 лева, представляваща разноски по делото за държавна такса.

Решението е окончателно съгласно чл. 40, ал. 3 от Закона за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: